

- a. Rejsebegrebet blev fastlagt i selve lovteksten. Det snævre rejsebegreb blev desuden suppleret, således at Ligningsrådet også kan fastsætte standardsatser, der omfatter andre merudgifter end egentlige rejseudgifter, dvs. tilfælde, hvor lønmodtageren midlertidigt ansættes direkte på en arbejdsplads, når det medfører, at den pågældende på grund af afstanden mellem bopæl og arbejdssted ikke har mulighed for at overnatte på den sædvanlige bopæl.
- b. For at undgå usikkerhed i relation til anvendelsen af Ligningsrådets standardsatser blev det endvidere fastsat direkte i lovteksten, at en arbejdsplads i denne forbindelse kun kan anses for midlertidig i 2 måneder, hvis arbejdspladsen er i Danmark, og i 4 måneder, hvis arbejdspladsen er i udlandet. Herefter kan eventuelle merudgifter enten refunderes skattefrit af arbejdsgiveren imod dokumentation, eller de dokumenterede merudgifter kan fratrækkes ved indkomstopgørelsen. Tidsbegrænsningen har ingen virkning for transportpersonale og andre, hvis arbejdsplads ikke er knyttet til en stedlig lokalitet, men da Ligningsrådet kan fastsætte lavere satser for sådanne grupper, er der alligevel mulighed for at indføre satser, der – set over en længere periode – giver en rimelig dækning af merudgifterne og ligger nogenlunde på samme niveau som for andre grupper i en tilsvarende periode.
- c. For at sikre, at Ligningsrådet har mulighed for at tage hensyn til særlige forhold og til samfundsudviklingen, blev det desuden fastsat, at Ligningsrådet kan fastsætte nærmere regler og særlige satser for forskellige erhvervsgrupper, således at der til enhver tid kan tages hensyn til de faktiske merudgifters typiske størrelse.
- d. Lovens rejsebegreb medfører, at der ikke længere er mulighed for at fastsætte standardsatser for rejser uden overnatning. Sådanne endagsrejser indebærer normalt ikke særlige merudgifter i forhold til det sædvanlige arbejde. Der er imidlertid stadig mulighed for, at eventuelle merudgifter kan refunderes eller fratrækkes ved indkomstopgørelsen imod dokumentation. Finansministeriets retningslinier for statsansatte på rejse har i flere år stillet krav om, at merudgifter i forbindelse med endagsrejser skal godtgøres efter regning. Ændringen af rejsebegrebet medfører således, at der bliver ligestilling imellem det offentlige og det private arbejdsmarked. Eventuelle befodringsudgifter på endagsrejser kan godtgøres skattefrit efter ligningslovens § 9 B om erhvervsmæssige befodringsudgifter.
- e. Lovændringen har endvidere medført, at den tid-

ligere mulighed for at fastsætte en standardsats for logiudgifter ophører. Baggrunden herfor er, at udgiften til logi varierer så meget, at det ikke er muligt at fastsætte en fælles sats, og det er desuden normalt, at man får dokumentation for hoteludgift m.v. Fra 1. april 1999 er det derfor nødvendigt at få dokumentation for udgifter til overnatning.

4. Ligningsrådets regler og satser

Efter lov nr. 1063 af 12. december 1996 er det også fremover Ligningsrådet, der skal fastsætte de nærmere regler og satser.

Satserne fastsættes hverken af Folketinget eller af ministeren, men hensigten med lovforslagets fremsættelse i november 1996 var bl.a. at give Folketinget mulighed for at foretage en politisk stillingtagen og komme med en tilkendegivelse om regler og satser. Lovforslagets bemærkninger indeholdt derfor også en gengivelse af Skatteministeriets påtænkte indstilling til Ligningsrådet om de nærmere regler og satser.

Det var ikke hensigten, at Finansministeriet skulle ophøre med at fastsætte satser for de egentlige tjenesterejser, eller at Ligningsrådet skulle anvende andre satser på det generelle rejseområde.

Efter indstillingen skulle der også fortsat være specielle regler for de særlige erhvervsgrupper, som typisk har andre udgiftsforhold eller er omfattet af andre særlige ordninger, der kompenserer for eventuelle merudgifter.

For langturschaufførerne blev der foreslået en sats på 200 kr. pr. døgn for ture med kørsel udelukkende i Danmark og 250 kr. pr. døgn for ture med kørsel både i Danmark og i udlandet.

For turistchauffører, der normalt hverken har udgifter til kost eller til logi, blev der tilsvarende foreslået satser på henholdsvis 75 kr. og 150 kr.

Flyselskabernes flyvende personel blev foreslået omfattet af de generelle rejsesatser.

Der blev ikke foreslået nye satser i stedet for de tidligere for fagforeningernes funktionærer og tilidsmænd samt handelsrejsende for »éndagsrejser«, da der efter lovforslaget ikke længere ville være mulighed for at fastsætte standardsatser for rejser uden overnatning.

De foreslåede satser blev tiltrådt af Ligningsrådet, jf. Told- og Skattestyrelsens cirkulære nr. 31 af 20. december 1996.

5. Omkostningsforhold og godtgørelsessats

Arbejderbevægelsens Erhvervsråd har i forbindelse med arbejdet med rapporten om de skattefrie rejse-